

ת"פ 49243/11 - מדינת ישראל נגד מרדכי ליבל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49243-11-16 מדינת ישראל נ' ליבל

בפני כב' השופט אילן סלע

בענין: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ע"י ב"כ רחל אהרון זאבי

נ' ג'ד

מרדכי ליבל

ע"י ב"כ עוז עדן פוליטקיין

המאשימה

הנאשם

גזר דין

הכרעת הדין

- הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה אחת של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") שויוסה לו בכתב האישום.
- ב הכרעת הדין מיום 24.03.19 פורטו נסיבות ביצוע העבירה, ובתמצית יzion כי ביום 15.01.8 ניתן, נגד הנאשם, צו לפי חוק למניעת הטרדה מיימת, התשס"ב-2001 (בה"ט 10550-01-15) בבית משפט השלום בפתח תקווה), לפיו נאסר עליו, בין היתר, להתקrab או להימצא במרחב של 500 מטר מבית מגורייה של המתלוונת, ששימשה באותו מועד כעובדת סוציאלית ראשית לחוק אימוץ במשרד הרווחה. בהמשך, הוארך הצו עד ליום 15.07.8.
- הצו ניתן לאחר שהנאשם תלה כרוזים המתלוונת בסמוך לביתו, כרוזים שככלו תמונה של המתלוונת בתוך סמל של גולגולת ועצמות, ובסמו לה בכתב, בין היתר, כי המתלוונת (תוך ציון שמה) "היא בעלת התמחות בניטוק ילדים מהוריהם" ופורט בה סייפה של אם שטעה כי ילדתה נותקה ממנה בשל "פשעה" של המתלוונת, תוך שהוא מיחסת למતלוונת "סחר בילדים, רשות אטיות וחטא לב".
- הנאשם הורשע בכך שחרף הצו האמור, הוא הגיע ביום 15.05.26 ליישוב בו מתגוררת המתלוונת ברכבו שעליו תלה כרוזות רבות עם תמונהה של המתלוונת ועליהן נכתב: "המתלוונת (באזכור שמה) פקידת אימוץ ראשית", "די לאימוץ כפי", "די לאימוץ סגור" ו"אני רוצה לאמא, אני רוצה לאבא, אני רוצה למשפחה, אני רוצה הביתה". הנאשם נסע ברחובות היישוב, תוך שהוא כורץ במגפון, בין היתר, כי יש להיזהר מן המתלוונת מכיוון שהיא גונבת ילדים, והוא נתפס על ידי משטרת ישראל למרחק של 256 מטרים מביתה של המתלוונת, תוך שהוא מפר את הצו האמור.
- יצוין, כי בכתב האישום יוחסו לנאים שתי עבירות נוספות של הפרת הוראה חוקית, עבירה של פגעה בפרטיות ארבע עבירות של העלבת עובד ציבור, אך בהכרעת הדין הוא זוכה מהן לאחר שנקבע כי ביחס לעבירות של הפרת הוראה חוקית לא הוכח קיומו של יסוד נפשי לביצוע העבירות וביחס לשאר העבירות נקבע כי מעשיו של הנאשם בגינם

הוואשם, אינם מהווים עבירה.

טייעוני ב"כ הצדדים

6. בטיעוניה לעונש, צינה ב"כ המאשימה כי הנואשם הורשע בעבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק, שזו החלופה המחייבת לעבירה של הפרת הוראה חוקית. היא עמדה על הערכיים המוגנים באמצעות החוק למניעת הטרדה מאימה, הגנה על אדם מפני הפגיעה בחיו, בחירותו ובפרטיו. כן עמדה על הערכיים של שמירת החוק והסדר הציבורי, המוגנים על ידי העבירה של הפרת הוראה חוקית. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, היא עמדה על כך שהנואשם ביצع את העבירה בחולף חדש וחצי בלבד ממועד מתן המצו; על כך שלא היה מדובר באירוע ספונטני, על כך שמדובר היה בהבעת מחאה כנגד המתלוננת, באופן ספציפי, תוך פרסום תמונתה בסמוך לביתה של המתלוננת, דבר שגרם להלבנת פניה; על כך שהמעשה נעשה במקרה, תוך רצון להטריד את המתלוננת ותוך זילוח בהחלטת בית המשפט. באשר לעונישה הנוגנת, היא הפנתה לשני פסקי דין, וטענה למתחם עונש הולם המתחול בשל"ז ממשמעות שלפחות מ 300 שעות ועונישה נלוית של מאסר על תנאי כניסה ופיקוח, ועד לשישה חודשים מאסר שירות וירוצו בעבודות שירות.

7. באשר לקביעת עונשו של הנואשם בתחום המתחם, צינה ב"כ המאשימה כי לפחות יש למנות את העובדה כי לנואשם אין עבר פלילי, ומנגד יש לזכור לחומרה את אי ליקחת האחריות על ידו. לדבריה, יש להביא בחשבון את הצורך בהרעתה אישית כמו גם בהרעתה הרבים בחובת כבוד צוים שיפוטיים. לפיכך נתקבש מקום את עונשו של הנואשם בשלוש המתחם ולהשיט עליו חדש מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי כניסה ופיקוח למתלוננת.

8. מנגד, ב"כ הנואשם טענה כי עיון בפסקת בתי המשפט מלמד כי, בכלל, כתבי אישום בעבירה של הפרת הוראה חוקית מוגשים כאשר העבירה נלווית לעבירות אחרות. היא התקשתה לאותר מקרה בו הואואשם אדם בעבירה של הפרת הוראה חוקית כשהיא עומדת בגפה.

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירה צינה ב"כ הנואשם, כי העבירה בוצעה במסגרת פעולות מחאה כנגד מדיניות הרווחה בכלל ולא כנגד המתלוננת בפרט. הוא עשה זאת למרחק גדול מביתה של המתלוננת. הוא לא התכוון להלבין את פניה, כי אם להבע את מורת רוחו ממשעי פקידיות הסעד של משרד הרווחה. עוד צינה, כי ההפרה הייתה לשוטית דקוט בלבך, והמתלוננת עצמה כלל לא ידעה על ההפרה, והדבר נודע לה רק לאחר מעשה. ההפרה גם נעשתה כחמייה חדשה לאחר מתן המצו.

10. גם ב"כ הנואשם תמכה את טיעוניה בפסקה, וטענה למתחם עונש הולם הנע ממאסר על תנאי ועד למאסר קצר שירות וירוצה בעבודות שירות, כשאת הנואשם יש למקם ברף התיכון של המתחם. היא הצבעה על מקרים בהם הסתיימו הליכים שכאלו גם בהתחייבות בלבד ללא הרשות.

11. עם זאת, ב"כ הנואשם טענה כי יש לטסות במקרים זה מגבלות המתחם לפחות משיקולי שיקום. לדבריה, מדובר בעבירה שבוצעה לפני כ-4 שנים, בשנת 2015, כאשר הנואשם נטל חלק מרכזי במחאה פוליטית חברתית שהתנהלה כנגד רשות הרווחה. ביום, הנואשם מצויה במקום אחר, ולאחר שהיא עוצר למשך כ-10 דקות בתיק אחר המتنהן לצד רשות הרווחה. נכון להיום, הוסרו כל המגבלות שהוטלו עליו עם שחרור מהמעצר, זאת נוכח שיקומו. מאז מעצרו לפני למעלה משנתיים, לא נפתחו כנגד הנואשם תיקים נוספים, והוא התרחק מכל דבר הקשור אותה מחאה אותה ניהל. הוא מבקש לנוהל אורח חיים נורומי, ובמסגרת זו הוא חוזר להיות בקשר עם

משפחתו, הוריו, אחיו, ובפרט ילדיו והוא משקיע רבות בקידום בנו הקטן. הנאשם נתון בהליך פשיטת רגל והוא עומד במיילוי חובותיו בו, והוא תר אחר עבודה שתהלום את יכולותיו. על כן, בבקשתה הייתה להסתפק במרקחה זה בעונש של התמייבות בלבד. היא גם ציינה, את הקביעה בהכרעת הדין ביחס למעורבות הרשות בהנעת ההליך הפלילי.

12. הנאשם ציין כי ביום הצליח לשקם את יחסיו עם בתו, והוא מחשש משרה ניהול התואמת את CISEROIO. הוא ביקש שלא להשיג אותו לאחזר ולהותיר עליו כתמ פלילי שיקשה על התקדמותו.

דין והכרעה

13. הפרת צו של בית משפט פוגעת בעקרון כבוד החוק. כאשר מדובר על צו שנועד להגן על אדם יש בכך גם פגעה בערכיהם החברתיים של הגנה על בטחונו של האדם, שלוחות חייו ופרטיותו.

14. בנסיבות ביצוע העבירה יש למנוט את העובדה שהנאשם, כפי שעלה מעדותו בבית המשפט, הגיע למקום במתכוון ולא רק נקלע אליו; את העובדה שבפועל הוא לא התקrab עד ביתה של המטלוננת כי אם למרחק של כ-250 מטר ממנו, בקו אוויר; את העובדה שבפועל העבירה הופסקה לאחר זמן קצר לאחר שהוא נעצר והמטלוננת לא ידעה על ביצוע העבירה בזמן אמת; ואת העובדה שביסוד ביצוע העבירה עמד אינטרס חברתי ולא אינטרס פרטיא של הנאשם.

15. בשים לב לנסיבות אלו, לערכיהם החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם ובמדייניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, נע מענישה צופה פנוי עדיד ועד למספר חדש מסר שיכול וירוץ בעבודות שירות.

16. אני סבור כי יש מקום לסתות מתחם העונש, כפי שביקשה זאת ב"כ הנאשם. הטענות בדבר השינויים בחוויו של הנאשם, אינם באים בגדרו של סעיף 40ד' לחוק המצדיק חריגה ממתחם העונש בשל שיקום הנאשם. ומה גם, שלא הוגש כל תסוקיר שיכל לתת מבט עמוק ורחיב יותר ביחס לנאים. גם אין מקום לבטל את הרשות הנאשם. בפרט, בשים לב לאי נטילת אחירות למעשה זה על ידו.

17. הנאשם, ליד 1970, ביום בן 49, נעדר עבר פלילי כלשהו. הוא לא נטל אחירות על מעשיו, אך כפי שצוין בהכרעת הדין, הוא פנה, עובר לביצועה, לעורך דיןו על מנת לברר אם המעשה שהוא מבקש לעשות אסור במסגרת הculo שניתן כנגדו. כפי שנקבע בהכרעת הדין, אין בהתייעצות זו כדי להקנות לו הגנה, בין היתר בשים לב לשובת עורך הדין שלא אמר לו כי הדבר מותר, אך הוא מלמד כי הנאשם לא זלزل במוגן בצו בית המשפט, ואפשר שאם היה מקבל תשובה מפורשת מעורך דיןו כי הדבר אסור עליו, הוא היה נמנע מכך. יש גם לציין כי חלפו חמישה חודשים מאז תחילתה ועד להפרטו, כשכל תקופת זו הculo לא הופר על ידי הנאשם. יש להבהיר בחשבון גם את העובדה כי הנאשם הושם בעבירות רבות אחרות ובסופו של דבר זוכה מהן. יש רגלים לסבירת ב"כ הנאשם, כי לו אישום זה היה עומד בלבד, לא היה מוגש כתב האישום.

18. בשים לב כאמור, אני סבור כי יש מקום את עונשו של הנאשם בתחום המתחם. כמצוות סעיף 40ח' לחוק, בקביעת עונש הכנס יש לתת את הדעת על היומו של הנאשם פושט רגל.

אני משית אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית בתוך שלוש שנים מהיום.
- ב. קנס בסך של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תחتمם. הקנס ישולם ב-2 תשלום שווים, הראשון בתוך 30 יום והשני בתוך 30 יום לאחר מכן.
- ג. פיצוי למתלוננת (ע"ת 1) בסך של 500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום. המاشימה תמסור את פרטי המתלוננת למצירות בית המשפט בתוך 60 יום.

ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ט, 20 Mai 2019, במעמד המתויצבים.